

РЕШЕНИЕ

№ 3543

гр. София, 03.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 05.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разглежда дело номер **966** по описа за **2020** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр. чл. 63, ал.1 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобитото имущество /КПКОНПИ/, чрез процесуалния си представител срещу Решение №237965 от 09.10.2019г. на Софийски районен съд /СРС/, наказателно отделение, 100 състав, постановено по НАХД № 6166/2019г., с което е отменено наказателно постановление /НП/ №НП-30/28.02.2019г., издадено от председателя на Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество.С последното на на основание чл.173, ал.1 и чл.177, ал.1 ЗПКОНПИ на С. С. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 1 000 (хиляда) лева за извършено административно нарушение по на чл.38, ал.1, т.1, вр. чл.35, ал.1, т.2 ЗПКОНПИ, вр. с §4, ал.1 от ПЗР на ЗПКОНПИ.

В жалбата се оспорва в цялост решението на районния съд като незаконосъобразно. Според касатора, въззивният съд неправилно е определил началния момент на възникване на задължението за подаване на дължимата декларацията.Твърди се, че с обжалваното решение, необосновано е приложен чл.28 от ЗАНН без СРС да е отчел целта и значението на регулираните от ЗПКОНПИ обществени отношения. Моли съда за отмяна на процесното решение, по съображенията подробно изложени в касационната жалба, а атакуваното НП –

потвърдено.

Ответникът - С. С. чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Представя писмени бележки. Претендира разноси по делото съобразно представен списък и договор за правна помощ от 04.06.2020г.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП счита жалбата за основателна и доказана.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ХХІ касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било наказателно постановление №30, издаденото от Председателя на КПКОНПИ на 28.02.2019 г., с което на С. С., в качеството му на в качеството му на Мениджър по проект „Промотиране на туристически атракции в 3D - Т. D по програма I. IPA SVC” с референтен номер СВ006.1.21.193 като изпълнител по граждански договор № ЧР-09-02 на основание чл.173, ал.1 и чл.177, ал.1 ЗПКОНПИ е наложено административно наказание „глоба” в размер на 1 000 лева за извършено административно нарушение по на чл.38, ал.1, т.1, вр.чл.35, ал.1, т.2 и вр. с §4, ал.1 ЗПКОНПИ за това, че С. С. в качеството си на мениджър по проект „Промотиране на туристически атракции в 3D, считано от 08.05.2018 г. в законоустановения едномесечен срок, считано от възникване на задължението, а именно до 08.06.2018 г., не е декларирал пред КПКОНПИ имуществото и интересите си по чл.37, ал.1, т.1-6, т.9, т.12-14 от Закона за противодействие н корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество (ЗПКОНПИ).

За да постанови решението си, районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. След обсъждането им, е приел, че с решение по протокол № 820 от 04.05.2018 г., КПКОНПИ е утвърдила образци на декларации за имущество и интереси по чл. 35, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗПКОНПИ, които е следвало да бъдат публикувани на сайта на КПКОНПИ на 08.05.2018 г. В тази връзка СРС е приел за неясно поради какви причини контролните органи са констатирани, че едномесечният срок за подаване на декларация за ответника е започнал да тече на 08.05.2018г., а не на 04.05.2018г.

С обжалваното в настоящото производство решение, въззивният съд, е приел, че са налице съществени нарушения на процедурата при издаването на АУАН и НП - противоречие при описание на нарушението в частта относно фактите и обстоятелствата, касаещи срока за подаване на декларацията, а от там и тези, които са релевантни за определяне датата на извършване на нарушението. По тези съображения районният съд е стигнал до извод за незаконосъобразност на атакуваното НП поради допуснато процесуално нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН като в мотивите си още е посочил, че счита, че в случая е приложима хипотезата на чл. 28 ЗАНН.

Настоящата инстанция напълно споделя становището на СРС за отмяна на

процесното НП.

Съгласно § 4, ал. 1 от ПЗР на ЗПКОНПИ лицата, за които с този закон за първи път възниква задължение за деклариране, подават встъпителни декларации при условията и по реда на този закон в едномесечен срок от утвърждаването на образците на декларациите по чл. 35, ал. 1, т. 2 и 4. Следователно разпоредбата касае лицата, за които това задължение е възникнало за първи път и същите са длъжни да подадат декларация в 1-месечен срок от утвърждаване на образците на тези декларации. Видно от приложения по делото протокол № 820 от 04.05.2018 г., КПКОНПИ е утвърдила тези образци на 04.05.2018г. каквито са изводите и на въззивния съд.

Съдът намира, че неправилно определената дата в процесното НП, до която е трябвало да бъде изпратена процесната декларация, води до невъзможност да се определи кога изтича предвидения от НПК субсидиарно приложим срок, след който държавата губи възможността да реализира административнонаказателната отговорност на субекта. Законодателят е приел, че този срок не може да бъде поставен под субективната преценка на всяко трето лице, тъй като би се стигнало да правна несигурност, всеки път щом началният момент на изчисляване на погасителната давност е различен. Следователно за субекта на отговорността остава неясен въпроса, кога счита административно-наказващият орган, че е извършил нарушението. При така очертаващата се неяснота в издаденото наказателно постановление се е стигнало да пряко нарушаване правото на защита на санкционираното лице, което е било лишено от възможност да установи кога според контролния орган е извършило соченото нарушение. Наличието на съществено нарушение на административно-производствените правила е достатъчно основание за отмяна на НП, поради което решението на СРС следва да се остави в сила.

Предвид изхода на спора и на основание чл.143, ал.3, вр.чл.228 от АПК, вр.чл.63, ал.3 ЗАНН на ответника следва да се присъдят разноски в доказвания им размер от 300 лева - заплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие от 04.06.2020г.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 1 АПК, Административен съд София – град, XXI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №237965 от 09.10.2019г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 100 състав, постановено по НАХД № 6166/2019г., с което е отменено НП №НП-30/28.02.2019г., издадено от Председателя на КПКОНПИ.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество, [населено място], пл. „Света Неделя“ №6 да заплати на С. И. С. сумата от 300 /триста/ лева разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

